

فرصت هائی که همراه با استقلال یوگسلاوی از دست رفت

آلگ استپانینکو (خبرنگار پراودا)
شهر مینسک - روزنامه «پراودا»
ترجمه م. شیزلی

الکساندر لوکاشنکو رئیس جمهور بلاروس، در مصاحبه با خبرنگاران آژانس خبری «ریا نووستی» و کانال تلویزیونی انگلیسی زبان «راشا تو دئی»، در پاسخ به این سؤال "نظر شما در باره اعلام استقلال کوزوو چیست؟" بود.

لوکاشنکو گفت:

«امروز می توانم به آن کسانی که مخالف حمله و بمباران یوگسلاوی بودند بگویم که، آیا ما مخالفت خود را دیر اعلام نکردیم؟ همان وقت باید بالکان را تنها نمی گذاشتیم و همان وقت باید از یوگسلاوی دفاع می کردیم. و این کاملاً در حد توان ما و روسیه بود. ما از چنین امکانی برخوردار بودیم. از مجموعه موشکی مطمئن «زنیت» و دیگر سلاح های مهمی که می توانستیم به ارتش یوگسلاوی تحویل دهیم گرفته، تا امکان مبارزه دیپلماتیک سازش ناپذیر، باید استفاده می کردیم. ما فقط یک چیز نداشتیم و آن موضع واحد و روشنی بود که بتواند تلاش های ناتو و آمریکا را در ویران کردن کشور اسلاوها و حرکت آنها بسوی شرق را متوقف سازد.

الکساندر لوکاشنکو، در سخت ترین روزهای صربستان، بمنظور اعلام همبستگی و پشتیبانی از خلق برادر، به بلگراد رفت. اما، بلاروس به تنهایی نمی توانست از صربستان دفاع کند. رهبری وقت روسیه هم هنگام تجاوز آمریکا و ناتو به یوگسلاوی از تحویل سلاح های مدرن به ارتش صربستان امتناع کرد و از اقدامات دیپلماتیکی که بتواند مؤثر واقع شود، خودداری نمود و به این ترتیب عملاً به شرکای ناتوئی خود کمک کرد تا بدون مانع، خلق قهرمان اسلاو را مورد تجاوز قرار دهد. خیانت چنان آشکار بود که همانوقت، عکس چترناموردین، نماینده ارشد رهبری کرملین در گفتگوهای ناتو - صربستان را بر روی کاغذ توالنت چاپ کرده بودند.

لوکاشنکو گفت: آنوقت باید یوگسلاوی مورد پشتیبانی قرار می گرفت، من از وضع موجود کاملاً اطلاع داشتم. آن وقت ها، اقدام بر علیه اشغالگرانی که خلق برادر ما را مورد تجاوز قرار دادند، برای روسیه چندان سخت نبود، اما امروز دیر شده است.

رئیس جمهور بلاروس گفت: آیا می توانیم بر این پروسه تأثیرگذار باشیم؟ البته که نه، نمی توانیم. این را نمی توان کتمان نمود. این پروسه از مدتها پیش آغاز شده است و اینک در شرف پایان است. ما "پالان را می کویم". ما، آنوقت ها به خلق برادر خویش خیانت کردیم. چه کسی، چگونه موضع گیری کرد، بر همگان روشن است. و متأسفانه "نغمه" کسل کننده رهبری کنونی روسیه، فقط پوششی است بر سیاست های خیانتکارانه بر علیه صربستان، پوششی است بر اشغلگریهای رو به تزايد آمریکا- ناتو، که فکر می کنم نیازی به توضیح بیشتر ندارد. در آستانه انتخابات از این نوع "نغمه" ها زیاد خوانده می شود.